

Arif BUZOVNALI

Yaşa, Azərbaycan

Ey müqəddəs Vətənim, ey gözümlün nuru mənim,
Ey mənim ruhumun ustadı cəfakəş Vətənim.
Ey bu dünyada məhəbbət sözünün timsalı,
Ey məhəbbət becərən alilərin amalı.
Ey Xəzərtək sözü eşq ilə coşanlar Vətəni,
Kür kimi, ey həvəsi, hissi daşanlar Vətəni.
Ey şəhid qanları ilə suvarılmış yurdum,
Xain əllərdə qalıb bağrı yarılmış yurdum.
Bu rəzaletlərə qalib gələcəksən, bilirəm,
Qurtulub faciələrdən güləcəksən, bilirəm.
Bir nida yüksələcək göylərə yerdən o zaman:
Yaşa, Azərbaycan, çox yaşa, Azərbaycan.

Bu təbiət salıb azadlığa meylin, həvəsin,
Çalışır sındıra dünyada rəzalet qəfəsin.
Yığılıb bir yerə ahlər qoparır zəlzələlər,
Yerin ahın göyə doğru aparır zəlzələlər.
Silkələndikcə yerin köksünə çökmüş dağlar,
Çevirib göz yaşını gur selə çağlar, çağlar.
Ağ buludlar həyəcandan sarılar zirvələrə,
Küləyin nəfsi dayanmaz bu şirin cəlvələrə,
Sovurar qumları coşqun Xəzərin sahilinə,
Bu təbiət dili birdən dönər insan dilinə,
Yayılar aləmə nitqindəki titrək həyəcan:
Yaşa, Azərbaycan, çox yaşa, Azərbaycan.

Qana doymaz ayaq altındakı çat-çat torpaq,
Vay o gündən ki, üzü düşməne olsun tapdaq.
Qara torpaq ki, nə canlar uyuyur altında,
Günbəgün isti bədənlər soyuyur altında.
Ey vətən oğlu, onun hər ovucu insandır,
Həmin insan sənin öz kimliyinə ünvanıdır.
O atandır, o babandır, ulu əcdadıdır,
Qara torpaq sən özünsən, sənin övladıdır.
Öp, qoru, tut gözün üstündə, müqəddəsdir o,
Vətən övladı adın almaq üçün bəsdir o.
Elə nemətdi ki, ruhudadı keçmiş-gələcək,
Səni də ağuşa aldıqda dilindən deyəcək
Kainata açaraq ağzını yarğan-yarğan:
Yaşa, Azərbaycan, çox yaşa, Azərbaycan.

Dədələrdən, babalardan bizə mirasdı Vətən,
Qoyma yurdunda sənin at çapa hər yoldan ötən.
Bu Vətən tarixini qanla yazıb yaddaşına,
İnsafından gəlib axır nə gəlibsə başına.
Yoxsa, bir dövləti olmuş ki, dənizdən-dənizə.
O nəhəngdən kiçik parça gəlib çatdı bizə.
Vətəni tariximizdən alıb ibrət qoruyaq,
Əbədi andımız olsun bizim üç rəng bayraq.
Hər kiçik zərrəsi yurdun dağımızdır şəxsiz,
Bu Vətən torpağı son torpağımızdır şəxsiz.
Ululardan bizə qiymətli əmanətədi, bilək,
Başı vermək onun uğrunda səadətədi, bilək.
Yazacaq torpağa qan ilə gedən hər qurban:
Yaşa, Azərbaycan, çox yaşa, Azərbaycan.

İftixarla adına ey Vətənim söylədiyim,
Şad günündə sevinib, qəmli günü göynədiyim.
Ey bu şair ürəyin sevgisi, sevdası Vətən,
Ey bütün varlığımın məqsədi, mənası Vətən.
Varsa ruhumda dəyanət, əzəmət səndədir,
Məndə hər yaxşı əməl, yaxşı cəhət səndədir.
Sənin eşqindi vücudumda yanır məşəltək,
Sənin eşqinlə keçir oddan, alovdan bu ürək.
Sənin eşqindi bu dünyada həyatım, nəfəsim,
Sənin eşqindi bu könlümdəki hissim, həvəsim.

Sabah gəl ruhumu məğlub elə, idrakımı fəth et...

Məndə eşqim qədər olsaydı əgər istedad,
Sən böyüklükdə sözü sözəndə edərdim icad.
Elə bir nəbə çəkərdim ki, eşitsin bu cahan:
Yaşa, Azərbaycan, çox yaşa, Azərbaycan.

Ümid etdim gələr bir gün, nəhayət, xoş xəbər səndən,
O bir gün gəlmədi, ey bəxti-bığara, həzər səndən.

Mənə mənəndən yetişdi hər bəla, ey binəva könlüm,
Sənə, sən bəri yol vermə toxunsun bir xətər səndən.

Sevinc həddin aşır, divanəltək rəqs edir ruhum,
Haçan ki, söz açır, ey nəzənin yarım, kədər səndən.

Ömürlərdir yatan bəxtin qulağın dəng edib hər gün
Səadət bir qədər mənəndən pıçıldar, bir qədər səndən.

Üzüm dönsün, əgər üz döndərüb bir özgəyə baxsam,
Dilim yansın, şikayət eyləsəm bir yol əgər səndən.

Sabah gəl ruhumu məğlub elə, idrakımı fəth et,
Səni qalib görəndə şad olur könlüm bətər səndən.

Nigaran Arifəm, gəl yarım ol, bu bəxt ilə olsun
Nə bir kəs bəxtiyar mənəndən, nə bir kəs bəxtəvər səndən.

Üçlük

Sənsizliyə tab eyləyə bilsəydi bu könlüm,
Məcnun kimi gündüz-gecə çöllərdə gəzərdim,
Məcnun kimi çöllərdə gəzərdim və dözərdim.

Qəlbimdə əgər bilsə idim vəslə güman var,
Köksümdəki hər bir ucalan dağı çapardım,
Köksümdəki hər dağı çapardım və tapardım.

Olsaydı əgər mümkün o dünyaya gedəndə
Bir dəfə səni görməyimi arzu edərdim,
Bir dəfə səni arzu edərdim və gedərdim.

Getdin, nədi sevdə qəminin zilləti bildim,
Gəlsəydin əgər sevgidəki zövqü bilərdim,
Gəlsəydin əgər zövqü bilərdim və ölərdim.

Bəxt ulduzumu olsa idi görməyə imkan,
Zülmətlər içindən özümə bir yol açardım,
Zülmətlər içindən yol açardım və qaçardım.

Qədrini bil qismətin,
Bir gün elindən çıxar.
Mən sənə
Hamıdan əvvəl dedim,
Bilmədin.

Olsa əgər müşkülün,
Özgələrə açma əl.
Ərk ilə
Aç qapımı, gəl, - dedim,
Gəlmədin.

Ver yelə dünya qəmin,
Ruhunu qat ruhuma,
Qönçətək
Dərdi soyun, gül, - dedim,
Gülmədin.

Yollara həsrət düzüb
Qəm çiləyən gözlərin,
Dön geri
İzlərini sil, - dedim,
Silmədin.

Kimse dedi hardasa
"Ölmüşə yoxdur günah".
Gəl, - dedim,
Bircə saat öl, - dedim,
Ölmədin.

Bağlayın ağ pərdələri

(Cahangir Novruzova)

Bağlayın ağ pərdələri,
Tamaşa bitib, kimsə qalmayıb,
Hamı gedib.
Bir mən qalmışam, bir də bu səhnə,
Daha heç kim, daha heç nə...

Bağlayın ağ pərdələri,
Yalandır bu zülmət, bu işıq,
bu kədər, bu sevinc,
məhəbbət, yaraşiq
Hamısı yalandır,
Hamısı gedəndir,
Pərdələr qalandır.

Bağlayın ağ pərdələri,
Mənə soyuqdur,
İsinmək istəyirəm,
Onlara bürünmək istəyirəm,
Bircə gün, cəmi bir dəfə
ağappaq görünmək istəyirəm.

Bağlayın ağ pərdələri,
Onlara toxunum,
Onlardır dünyada
ən doğmam, yaxınım.
Neynirəm Hamletin zirehin,
Qacarın xələtin.
Xosrovun tacını,
Bəhrəmin gücünü neynirəm,
Səhnələr bəyəyi
bu şahlar, sultanlar
bu ağ pərdələrə yenilib,
bu ağ pərdələrə basılıb,
Qiymətli zirehlər, xələtlər
Səhnədən alınmış bac kimi
Hansısa qaranlıq otaqda asılıb.

Bağlayın ağ pərdələri,
Onlar anamın ağ saçlarıdır,
Qoy öpüm, oxşayım,
Kaş mən də
qürbətdə ağaran saçımla
bu ağ pərdələrə oxşayım.
Bağlayın ağ pərdələri.

Oyan

Oyan, ey qəmlərə aludə könül,
yatma, oyan,
Bu şəfəqdən süzülən rəngə boyan,
Dön qığılcımlara, yan -
Azad ol.

Sevməsən torpağı qoynunda
məzar yoxdu sənə,
Onu peşkəş eləmə hər ötənə,
Bu atılmış Vətənə
Övlad ol.

Sözümün hikkəsi vicdanını
bəlkə oyada,
Sənə miras olanı vermə yada,
Ya ucal ərsə, ya da
Bərbad ol.

Ruhun ölmüş, o sükunət
bədənə canlı qəbir,
Yatmışan, səndə nə səs var, nə səmir,
Bu coşan qəlbimə gir
Fəryad ol.

Olma öz nəfsin üçün düşməni
önündə baş əyən,
Gələcək nəslə qürur bəxş eləyən,
Məni xatırla deyən
Əcdad ol.

Haqsızı, yolsuzu susdurmağa
çatmırsa gücün,
Bəri, haqqın dilinə vurma düyün,
Özün öz nəfsin üçün
Cəllad ol.

Arif, ustad sayılırsan şüərə içrə, vəli,
Həqqi icranın əməldir təməli,
Sözə çatdır əməli
Ustad ol.

Küsdümü səndən, görəni, azadə çağlar, ey Vətən,
Dad edib ağlar səni sönmüş ocaqlar, ey Vətən!

Torpağındır məlhəmi hicrində ağlar gözlərin,
Ağlama, çünki sənəinçün hamı ağlar, ey Vətən!

Çəkdiyi zülmü edib göz yaşı hər gündüz-gecə,
İsladı köksün əsir düşmüş bulaqlar, ey Vətən!

Oldu viran vəhşi əllərdə cəmənlər, bağçalar,
Bayquşa mənzildi bülbülsüz budaqlar, ey Vətən!

Düzlərdə gördüyüm al lalələrdir bir zaman,
İndi bu sinəmdəki həsrətli dağlar, ey Vətən!

Ölsə də düşməni təslim etməyib öz yurdunu,
Qanlı torpağın şəhid canlar qucaqlar, ey Vətən!

Mən sənəin uğrunda canından keçən bir əsgərəm,
Varlığın yalnız məni dünyaya bağlar, ey Vətən!

Arifəm, ey kaş görüm azad səni, xürrəm səni,
Var ola Amin deyən dillər, dodaqlar, ey Vətən!

Sənsizliyə tab eyləyə bilsəydi bu könlüm
Məcnun kimi gündüz-gecə çöllərdə gəzərdim,
Məcnun kimi çöllərdə gəzərdim və dözərdim.

Qəlbimdə əgər bilsə idim vəslə güman var,
Köksümdəki hər bir ucalan dağı çapardım,
Köksümdəki hər dağı çapardım və tapardım.

Olsaydı əgər mümkün o dünyaya gedəndə
Bir dəfə səni görməyimi arzu edərdim,
Bir dəfə səni arzu edərdim və gedərdim.

Getdin, nədi sevdə qəminin zilləti bildim,
Gəlsəydin əgər sevgidəki zövqü bilərdim,
Gəlsəydin əgər zövqü bilərdim və ölərdim.

Bəxt ulduzumu olsa idi görməyə imkan,
Zülmətlər içindən özümə bir yol açardım,
Zülmətlər içindən yol açardım və qaçardım

Yaxdın oda, ey qönçə, məni lal baxışınla,
Qarət elədin qəlbimi qumral baxışınla.

Zülmət gecədir könlüm evi, ey gözü şəhla,
Bəxtim üzünə bir yol işıq sal baxışınla.

Bir şahsən, ey yar, iki gözdür sənə ləşkər,
Əncam elə bir et məni işğal baxışınla.

Bax səmtimə, dəl bağrımı, sevdalınam, ey gül,
Can almağa meylin var isə, al baxışınla.

Dün rəhm elədin bir dəfə axır mənə baxdın,
Bilməzdim olar can belə bihal baxışınla.

Tök qanıma kirpiklərin ilə, məni şad et,
Sal qəlbinə biganələrin xal baxışınla.

Son dəfə qərüb Arifə eşq ilə nəzər sal,
Bir ömür xəyalında belə qal baxışınla.

